

pligtige derved kan faae en saadan Ret, vil Enhver søge at forskaffe sig en Søfartsbog. Meningen skal formodentlig være, at Enhver med Søfartsbog forsynet Søfarende skal have denne Ret. Men at der er stor Forskjel paa at have Søfartsbog og at være Søfarende, behøver vel ikke Beviis. I § 11 hedder det som noget Nytt: „Enhver med Søfartsbog (§ 44) forsynet Værnepligtig, der ikke med den sædvanlige Udskrivningsalder har opnaaet Halvbefarenheds Grad, bliver, naar han udebliver fra Sessjonen, at betragte, som om han havde begjært Udsættelse med at behandles til Udskrivning“. Det er nu en langt større Favør, der vises den, der har en Søfartsbog. Han ansees som den, der har begjært Udsættelse; denne er ikke engang begrænset af 25 Mars Alderen, men varer i det Uendelige. Søfartsbøger ville visseelig for Fremtiden blive meget søgte, da de derhos Intet koste og give saa store Rettigheder. Som noget Nytt staaer det endvidere i § 17: „Den, som uden lovligt Forsald ogsaa udebliver anden Gang fra Sessjonen, skal, naar han antræffes inden den paafølgende Sessjon og befindes tjenstdygtig, afgives til Hæren eller Søværnet til stadig Tjeneste i 1 Aar længere end den sædvanlige Tjenestetid, men befindes han at være utjenstdygtig, ansees han med en Bøde af 20 til 40 Rd.“ Hvem der skal bestemme, om en saadan Person, der antræffes mellem Sessjonerne, skal afleveres til Hæren eller Sømarinen, omtales ikke. Jeg gad nok ogsaa vide, hvilken Tid der er den sædvanlige Tid ved Søhæren; det er idetmindste mig ubekjendt. Det hedder i Slutningen af § 18: „Først udskrives de, der ere behandlede til forlods Udskrivning, dernæst de, som frivillig have meldt sig, og endelig de med de lavere Lodtrækningsnumere fremfor dem med de høiere.“ Altsaa først udskrives de, der udskrives forlods, dernæst de, som frivillig have meldt sig. Men alle de 18—20aarige, som frivillig melde sig paa Sessjonen, blive jo ogsaa forlods udskrevne. Der er nemlig to Slags forlods Udskrevne, hvad Enhver kan see af

Lodtrækningslisten; Nogle til Straf, Andre efter egen Begjæring. De Værnepligtige kunne ikke komme til at trække før 21 Mars Alderen, altsaa blive de 18—20 aarige forlods udskrevne. Noget Nytt indeholdes ogsaa i § 19, der overskrives: „Om det Mandstab, der ei henføres under Udskrivning“. Det vil egentlig sige: „Om det udskrevne Mandstab, der ikke strax anvendes.“ Det er derom, at Paragraphen handler, men hvorledes den stemmer med Udskrivningsloven, navnlig den af 22de Novbr. 1859, har jeg allerede omtalt. Jeg troer ikke, at den kan bringes i Harmoni med den. Noget Nytt er der i § 20, men det har jeg ogsaa omtalt. Hæren og Flaaden inddeles i Linien og Forstærkningen, istedetfor at Landhæren efter Organisationen er inddeelt i den staaende Hær og Forstærkningen, og den staaende Hær atter i Linien og Krigsreserven. Noget Nytt er § 22, som overskrives: Om det Mandstab, der skal indkaldes. Til Værnepligtsloven have vi ingen Paragraph, der svarer dertil. Derimod er der i Udskiftets § 18 en Paragraph, der svarer hertil, og for de Uindviede vil det vel ansees tvivlsomt, hvori Forskjellen mellem disse Paragrapher ligger. Mange have spurgt mig derom, og det er heller ikke let at forklare. Noget særdeles Nytt er der endvidere i § 23. Istedetfor at Værnepligtige i Almindelighed baade udskrives efter § 18 og indkaldes efter § 22, saa blive Befarne blot indkaldte uden nogen Udskrivning og det uagtet Udskrivningsloven for ethvert Aar bestemmer, hvormange Heel- og Halvbefarne der skulle udskrives. For mig staaer det klart, at naar Udskrivningsloven udtrykkelig foreskriver Udskrivning, da ikke alene Marineministeren maa kunne protestere mod at faae Folk ind i Tjenesten, der ikke ere udskrevne paa Sessjonen, og med Hensyn til hvilke der ikke er foretaget nogen Undersøgelse om, hvorvidt de ere tjenstdygtige eller ikke, men jeg mener ogsaa, at den Værnepligtige selv kan protestere mod at blive indkaldt uden Udskrivning, ligesom Rhederen maa kunne protestere imod, at man tager Folk fra hans Skibe, som ikke ere udskrevne.